De ştiut înainte de căsătorie

Dr. Gary D. Chapman

De ştiut înainte de căsătorie

Ce mi-aş dori să fi ştiut înainte să mă căsătoresc

Traducere de Simona Mereu

Casa Cărții, Oradea
2011

This book was first published in the United States by Moody Publishers, 820 N. LaSalle Blvd., Chicago, IL 60610 with the title *Things I Wish I'd Known Before We Got Married*, copyright © 2010 by Gary Chapman. Translated by permission.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.

Citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu.

De ştiut înainte de căsătorie
de Gary D. Chapman
Copyright © 2011 Editura Casa Cărții
O. P. 2, C. P. 30,
410670 Oradea
Tel. / Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0728-874975
E-mail: info@ecasacartii.ro
www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CHAPMAN, GARY
De ştiut înainte de căsătorie / Gary D. Chapman; trad.: Simona Mereu. - Oradea : Casa Cărții, 2011
ISBN 978-606-8282-26-8
I. Mereu, Simona

Traducerea: Simona Mereu
Editarea şi tehnoredactarea: Timeia Viman
Corectura: Teofil Stanciu
Coperta: Adrian Mihocaş

Introducere

În facultate, am studiat antropologia ca materie de specialitate. Mai târziu, am urmat masteratul în acelaşi domeniu. Timp de mai bine de patruzeci de ani, m-am ocupat cu studiul mai multor culturi. O concluzie este inevitabilă: Căsătoria între un bărbat şi o femeie stă la baza tuturor societăților umane. Este o realitate faptul că aproape toți copiii, odată ajunşi la maturitate, se căsătoresc. În Statele Unite, în fiecare an au loc peste două milioane de căsătorii; adică peste patru milioane de oameni răspund „da" la întrebarea: „Îl iei în căsătorie pe acest bărbat?" sau „O iei în căsătorie pe această femeie?". Aproape toate aceste cupluri se gândesc că „vor trăi fericiți până la adânci bătrâneți". Nimeni nu se căsătoreşte sperând să fie nefericit sau dorind să-şi nefericească partenerul. Cu toate astea, se ştie că rata divorțurilor în Occident se menține în jur de 50% şi că cele mai multe dintre acestea au loc în primii şapte ani de la căsătorie.

Oamenii nu se căsătoresc cu intenția să divorțeze. Divorțul este rezultatul lipsei de pregătire pentru căsătorie şi al eşecului de a învăța deprinderile necesare a lucra în echipă într-o relație intimă. Ironia este că recunoaştem nevoia de pregătire în toate celelalte domenii ale vieții, dar nu o recunoaştem când vine vorba de căsătorie. Majoritatea oamenilor petrec mult mai mult timp pregătindu-se pentru o carieră decât pentru căsătorie. Aşadar, nu ar trebui să ne surprindă faptul că au mai mult succes în preocupările vocaționale decât în atingerea țelului fericirii conjugale.

Decizia de a se căsători va avea un impact mult mai mare decât aproape oricare altă decizie din viața unui om. Şi totuşi oamenii se zoresc să intre în căsnicie cu puțină sau chiar fără niciun fel de pregătire pentru a face din aceasta o reuşită. De fapt, multe cupluri acordă mai multă atenție planurilor de nuntă decât planurilor pentru căsnicie. Ceremonia nunții durează doar câteva ore, pe când căsnicia, sperăm noi, va dura o viață întreagă.

Cartea aceasta nu este un ghid pentru planificarea nunții, ci conține sfaturi pentru a clădi o căsnicie reuşită. Mi-am petrecut ultimii treizeci şi cinci de ani din viață făcând consiliere cu familiile ale căror visuri la o căsnicie fericită au fost spulberate în lumea reală a vaselor murdare, a facturilor neplătite, a programelor de lucru incompatibile şi a bebeluşilor plângăcioşi. Cu multă muncă şi luni de consiliere, multe dintre aceste familii au ajuns să aibă căsnicii împlinite. Şi sunt recunoscător pentru asta.

Convingerea mea este că multe dintre aceste lupte ar fi putut fi evitate dacă cei doi şi-ar fi făcut timp să se pregătească mai temeinic pentru căsnicie. Acesta este motivul pentru care scriu această carte. Aş vrea să înveți din greşelile lor. Este mult mai puțin dureros aşa, decât să înveți din propriile tale greşeli. Aş vrea să ai parte de acea căsnicie plină de iubire, susținere şi beneficii reciproce pe care ți-o doreşti. Însă trebuie să ştii că doar căsătoria în sine nu îți asigură acest tip de căsnicie. Trebuie să îți faci timp să descoperi şi să aplici acele sfaturi maritale care au demonstrat că fac posibilă o astfel de căsnicie.

Pentru cei care nu se află într-o relație de curtare şi încă nu au planuri de căsătorie, această carte constituie o hartă care îi va conduce dinspre singurătate spre căsătorie. Pe cei care se află într-o relație de curtare, dar nu sunt încă logodiți, această carte îi va ajuta să se decidă dacă şi când să-şi anunțe planurile de căsătorie. Pe cei logodiți, cartea îi va ajuta să examineze temelia unei căsnicii reuşite şi să învețe deprinderile necesare pentru a o clădi.

Privind în urmă, la primii ani ai căsniciei mele, mi-aş dori să-mi fi spus şi mie cineva ceea ce îți voi spune eu ție. Cred sincer că aş fi luat aminte. Dar, în generația mea, conceptul de „pregătire premaritală" nu exista. Nădăjduiesc că deschiderea mea cu privire la propria căsnicie te va ajuta să eviți ceva din durerea şi frustrarea pe care le-am trăit eu şi Karolyn.

Cartea aceasta nu trebuie doar citită, ci şi trăită. Cu cât înțelegeți mai mult realitățile discutate în paginile următoare şi sunteți transparenți în a vă împărtăşi gândurile şi sentimentele cu privire la aceste subiecte, cu cât vă respectați reciproc opiniile şi găsiți împreună soluții viabile pentru diferențele dintre voi, cu atât veți fi mai pregătiți pentru căsnicie. Dacă ignorați aceste probleme şi alegeți să credeți că sentimentele euforice pe care le nutriți unul pentru celălalt vă vor susține în căsnicie, atunci vă pregătiți pentru eşec. Vă îndemn să vă pregătiți pentru căsnicie ca şi cum ar fi cea mai importantă relație interumană pe care o veți dezvolta vreodată. Dacă-i acordați toată atenția şi tot ce aveți mai bun, aveți toate şansele să vă vedeți îndeplinite visurile la o căsnicie fericită.

Cartea aceasta nu este un ghid pentru planificarea nunţii, ci conţine sfaturi pentru a clădi o căsnicie reuşită.

Vreau să vă invit să vizitați site-ul startmarriageright.com unde veți găsi diverse resurse care vă vor ajuta atât să vă pregătiți pentru căsnicie, cât şi să clădiți o căsnicie reuşită, trainică. Majoritatea acestor resurse sunt gratuite, aşadar sper să le accesați. Şi, nu uitați, ziua nunții este doar primul pas!

Gary Chapman

1

Mi-aş dori să fi ştiut ...

... că a fi ÎNDRĂGOSTIT nu este o temelie suficient de solidă pentru a clădi o CĂSNICIE REUŞITĂ

Ar fi trebuit să fie evident, dar mie mi-a scăpat. Nu citisem niciodată o carte despre căsnicie, așa că mintea mea nu era ancorată în realitate. Știam doar că nutream pentru Karolyn sentimente pe care nu le nutrisem niciodată pentru o altă fată. Fiecare sărut era ca o înălțare la cer. Când o vedeam după o absență îndelungată, simțeam literalmente cum mă treceau fiori de emoție. Îmi plăcea totul la ea. Îmi plăcea cum arăta, cum vorbea, cum mergea și, mai ales, mă captivau ochii ei căprui. Îmi plăcea chiar și de mama ei și am mers până acolo încât m-am oferit să-i zugrăvesc casa – aş fi făcut orice numai să-i arăt acestei fete cât de mult o iubeam. Nu-mi puteam imagina că exista pe lume o fată mai minunată decât ea. Şi cred că ea avea aceleași gânduri și sentimente cu privire la mine.

Cu toate aceste gânduri și sentimente, aveam cele mai pure intenții de a ne face fericiți unul pe celălalt pentru tot restul vieții. Însă, la șase luni după ce ne-am căsătorit, amândoi eram mai nefericiți decât ne imaginaserăm vreodată. Sentimentele euforice dispăruseră, iar în locul lor simțeam durere, mânie, dezamăgire și ne purtam resentimente. Când eram „îndrăgostiți", nu anticipasem niciodată că am putea ajunge aici. Am crezut că percepțiile pozitive și sentimentele pe care le aveam unul față de celălalt aveau să ne însoțească toată viața.

În ultimii treizeci de ani, am făcut ședințe de consiliere premaritală cu sute de cupluri. Am descoperit că majoritatea dintre ele au aceeași perspectivă îngustă despre îndrăgostire. La prima ședință, îi întreb adesea:

— De ce vreți să vă căsătoriți?

Indiferent de ce altceva mai spun, întotdeauna îmi dau marele motiv. Iar marele motiv e aproape întotdeauna același:

— Pentru că ne iubim.

Apoi le pun o întrebare foarte nedreaptă:

— Ce vreți să spuneți prin asta?

De obicei, sunt uluiți de întrebarea mea. Cei mai mulți îngaimă ceva despre un sentiment adânc pe care îl nutresc unul față de celălalt. Acesta persistă de ceva timp și este oarecum diferit de ce au simțit pentru ceilalți băieți sau fete cu care s-au întâlnit. Adesea, se uită unul la celălalt, privesc în tavan, chicotesc, după care unul dintre ei spune:

— Ei bine, ăăă … o, știți dumneavoastră.

În această etapă a vieții mele, cred că știu prea bine, dar mă îndoiesc că ei știu. Mi-e teamă că au aceeași percepție despre îndrăgostire pe care am avut-o eu și Karolyn când ne-am căsătorit. Și acum știu că a fi îndrăgostit nu este o temelie suficient de solidă pe care să construiești o căsnicie reușită.

Cu ceva timp în urmă, am fost sunat de un tânăr care m-a întrebat dacă aș vrea să-i oficiez căsătoria. L-am întrebat când are de gând să se căsătorească și am constatat că nunta avea loc în

mai puțin de o săptămână. I-am explicat că, de obicei, eu fac între șase și opt ședințe de consiliere cu cei care doresc să se căsătorească. Răspunsul lui a fost unul clasic:

— Ei bine, sincer să fiu, nu cred că avem nevoie de consiliere. Noi chiar ne iubim unul pe celălalt și nu cred că vom avea vreo problemă.

Am zâmbit, dar cu un suspin în inima mea – încă o victimă a iluziei „îndrăgostirii".

Vorbim adesea despre „a ne îndrăgosti"*. Această expresie mă duce cu gândul la o vânătoare de animale în junglă. Pe cărăruia pe care animalul o apucă spre izvor, este săpată o groapă, care mai apoi este camuflată cu crengi și frunze. Bietul animal își vede de drumul lui când, pe neașteptate, cade în groapă și este prins în capcană.

Cam în felul acesta vorbim noi despre dragoste. Trecem prin viață, văzându-ne de îndatoririle noastre de zi cu zi când, pe neașteptate, ne rotim privirea prin încăpere sau ne uităm de-a lungul coridorului și iat-o! sau iată-l! – și, uite-așa, „ne-am îndrăgostit". Nu ne putem împotrivi. Este ceva cu totul în afara controlului nostru. Știm că suntem sortiți căsătoriei; cu cât mai repede, cu atât mai bine. Așa că ne anunțăm prietenii și, pentru că ei operează în baza aceluiași principiu, sunt de acord că, dacă suntem cu adevărat îndrăgostiți, este timpul să ne căsătorim.

Deseori, trecem cu vederea faptul că interesele noastre sociale, spirituale și intelectuale se află la o distanță kilometrică unele de altele. Scopurile și sistemele noastre de valori sunt contradictorii, dar noi suntem îndrăgostiți. Marea tragedie care derivă din această percepție a iubirii este că, la un an de la nuntă, cuplul se află în biroul consilierului spunând: „Nu ne mai iubim." De aceea, sunt gata să se despartă. În definitiv, dacă „iubirea" nu mai e, atunci „cu siguranță nu vă așteptați să rămânem împreună".

---

*În limba engleză, expresia este „to fall in love" care, literal, se traduce prin „a cădea în dragoste" (n.tr.).